

Medlem taget feil, og naar han nu søger at dække over og forsvare Regjeringen ved Hjælp af Underjøgelsesdommerens Erklæring, saa vil jeg med al Agtelse for denne Underjøgelsesdommer, da Spørgsmaalene nu atter drages frem, ikke undlade at udtale min Forbauselse over, at han har kunnet anse det for forsvareligt at give en saadan Erklæring, og at Ministeren har benyttet den; thi denne Erklæring indeholder en Sigelse mod Afvæde og Fraværende, som de ikke kunne forsvare sig imod, og som er ubevist og ubeviselig. Jeg skal dertil sige, at jeg ikke lægger Bøgt paa denne Erklæring, fordi den ikke stemmer med de Forhold, som her ere omtalte. Dette kan jeg imidlertid ikke dokumentere, det maa jeg overlade til ærede Medlemmer selv at se efter ved at læse Forhørene, som jo ere os forelagte. Jeg har i denne Sag stillet mig fuldstændig objektivt, jeg har forlangt som Bevis for, at man kan stemple Folk som Bedrager og Tyve og Tilstanden som en Samling af Bedrageri og Tyveri, at den samme Kommission, som har havt med Sagen at gjøre, og da navnlig Forhørsdommeren, havde kunnet naae at skaffe Tilstaaelser og virkelig Konstatering af Forholdene. Men naar hverken det One eller det Andet er Tilfældet, giver jeg ikke Noget for denne Erklæring. Jeg siger det ogsaa med Hensyn til tidligere Justitsministre. Med hvilken Ret kaster man en Skygge paa tidligere Justitsministre, saa det faar Udseende af, at de have forvaltet Højens Tugthus lige saa slet som den nuværende? Det har man ikke Lov til at gjøre, medmindre man er i Stand til at fremlægge Bevis, og dertil er det ikke nok at have en løs Erklæring fra Assessor Jensen, som ikke indeholder et eneste positivt Bevis og ikke stemmer med de Forhør, vi have faaet forelagte. Det er saa langt fra, at jeg fremdrager dette for at angribe den paagældende Assessor, at jeg meget snarere fremdrager det, fordi jeg anser det for en Uret og for i høi Grad forbausende, at Noget kan tro sig berettiget til at benytte en Erklæring af en saadan Art, og som ikke er mere værd. Forresten vil jeg ogsaa minde ærede Medlemmer om, at jeg ikke har gjort noget Forsøg paa at spise Amtmanden paa Færøerne, jeg har endog forsvaret ham. Jeg har sagt, at jeg fandt det fuldkommen i sin Orden, at denne Mand blev behandlet, som han blev; han har jo ikke gjort Andet, end hvad Ministrene have gjort hver Dag, men jeg kan ikke negte, at det falder i Dinene, at Ministeren ganske rolig har ladet Amtmanden gjøre det stift Modsatte af, hvad han skal, at han har ladet ham faae Lov til at overhøre alle Befalings-

ger, og at Ministeren saa til syvende og sidst dekorerer ham. Da vi nu ere ved Højens Tugthus, og den høitærede Justitsminister er tilstede — den høitærede Minister var i alt Fald for et Øieblik siden tilstede, nu synes han at være gaaet bort — men da vi altsaa ere ved at omtale denne Sag, vil jeg blot gjøre en Bemærkning, som jeg er nødt til, da der vistnok ellers bliver gjort en Mand en Uret, som ikke burde ske. Jeg meddelte for et Par Dage siden, da vi behandlede denne Sag, at i „Social-Demokraten“ fandtes en Meddelelse om, at den Mand, som havde angivet hele Tugthusagen, ikke havde opnaaet Andet derved end 4 Ugers Arrest, og at disse 4 Ugers Arrest ikke var foranlediget af Andet end hans Angivelser om Tugthusagen. Den høitærede Minister svarede derpaa, at det ikke var Tilfældet. Han sagde, at den Fange, som havde angivet Tugthusagen, selv var skyldig i Tyveri, og at det var af den Grund, han var arresteret, og at han senere havde gjort sig skyldig i nyt Tyveri, hvorfor han var dømt og for Tiden sad i Vridsløselille Straffeanstalt. Men det er urigtigt, hvad den høitærede Minister saaledes har angivet. Han har enten ikke forstaaet, hvad man har meddelt ham, eller han har ikke faaet korrekte Angivelser, thi det fremgaar af de Underjøgelses, som jeg har anstillet, og af Forhørene, som jeg har sammenholdt dermed, at den Person, som var omtalt i „Social-Demokraten“, ikke har været arresteret for noget som helst Andet end som en Følge af sine Angivelser eller Forklaringer med Hensyn til Højens Tugthus. Det er en Fange ved Navn Hans Jørgensen, som findes omtalt i Forhørene, hvor han forekommer to Steder, nemlig først som transporteret fra Dønsø for at afgive Forklaring om Tugthusagen, og han giver da en længere Forklaring, som i det Væsentlige gaar ud paa, at han har medvirket ved disse Forbrydelser paa den Maade, at han har adlydt de Ordre, der ere fremkomne fra Dønsøet til ham om at benytte Anstaltens Materiale i den Tro — det er Forhørene, jeg citerer — at han derved var ansvarlig, skjøndt han maatte vide, at det ikke var Dønsøet tilladt. I Henhold dertil er han arresteret. Jeg paastaar ikke, at der ikke kunde være nogen Begrundelse for Arrestationen af vedkommende Fange, men det er kun i Henhold til disse Angivelser og egne Forklaringer, han er bleven arresteret og holdt arresteret, indtil det efter 4 Ugers Forløb viste sig, at der ikke var nogen Grund til at paalægge ham noget Ansvar, hvorpaa han er bleven løsladt og ikke senere straffet. Den Meddelelse, der stod i „Social-Demo-